

Sygn. akt II Cz 626/13

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2013r

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 27 grudnia 2012r, sygn. akt III RC 704/12

w sprawie z powództwa E. S.

przeciwko J. S.

o obniżenie alimentów

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 grudnia 2012r Sąd Rejonowy w Kłodzku odrzucił pozew E. S. o obniżenie alimentów. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd powołując się na przepis art. 3 Rozporządzenia Rady / WE/ nr (...) z 18.12.2008r w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych, a także przepis art. 1099 zd. 2 kpc stwierdził, że skoro pozwana i jednocześnie wierzycielka alimentów ma miejsce pobytu w Hiszpanii, to tym samym sądy polskie nie mają jurysdykcji do rozpoznawania niniejszej sprawy.

W zażaleniu na powyższe orzeczenie powód zarzucił, że rozporządzenie z 18.12.2008r nie wyłącza możliwości zastosowania prawa krajowego, stwierdził także, że wszystkie strony niniejszego postępowania są obywatelami polskimi, a ich ostatnie wspólne miejsce zamieszkania było w Polsce. Ponadto skarżący powołując się na przepis art. 43 § 1 kpc podniósł, że w przypadku właściwości kilku sądów wybór pomiędzy nimi należy do powoda. Wreszcie zarzucił, że jeśli miejsca zamieszkania pozwanego nie można ustalić, to na podstawie art. 42 kpc powództwo wytacza się sądem zamieszkania powoda.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest zasadne. Wbrew temu co zarzuca skarżący Rozporządzenie Rady RW nr (...) z 18 grudnia 2008r nie pozostawia możliwości wyboru jurysdykcji innego sądu niż to wskazane zostało w art. 3 tegoż rozporządzenia. Ponadto zasadą jest, że prawo unijne ma pierwszeństwo przed przepisami wynikającymi z prawa krajowego, już więc choćby z tej przyczyny stosowanie przepisów wynikających z polskiej procedury nie może mieć miejsca. Należy w końcu podnieść, że skoro pozwana od stycznia 2007r przebywa w Hiszpanii, trudno przyjąć, iż nie jest to miejsce jej

zwykłego pobytu i by w tej kwestii istniała jakaś niepewność – jak utrzymuje powód w zażaleniu. Z tych więc względów zażalenie jako bezzasadne należało oddalić- art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.